

Minister Spraw Zagranicznych

BM.6001.226.2025 / 4

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 14134 Pana Posła Tomasza Rzymowskiego w sprawie rzekomej gotowości państwa polskiego do wypłaty zadośćuczynień dla ofiar niemieckiej okupacji, jeżeli Niemcy nie uczynią tego samodzielnie, uprzejmie informuję, co następuje.

Jak już wcześniej Ministerstwo Spraw Zagranicznych wielokrotnie wyjaśniało, kwestie historyczne pozostają stałym elementem politycznego dialogu z władzami Niemiec. Są podnoszone regularnie na różnych szczeblach. Uważamy, że pojednanie jest procesem ciągłym i wymaga stałej uwagi. Konsekwentnie zwracamy uwagę na fakt, że w Niemczech brakuje świadomości niemieckich zbrodni popełnionych na Polakach podczas II wojny światowej, a rząd federalny powinien podejmować intensywne wysiłki na rzecz zmiany tego stanu rzeczy.

Podkreślamy, że w polskim społeczeństwie jest silne przekonanie, że krzywdy powstałe w wyniku II wojny światowej i niemieckiej okupacji 1939-1945 nie zostały

w godny sposób zrekompensovane. Żyją wśród nas nadal ofiary zbrodni popełnionych przez Niemców. Przekazujemy niemieckim partnerom nasze oczekiwanie, że powinny one otrzymać zadośćuczynienie.

Podkreślamy regularnie, że Republika Federalna Niemiec powinna poważnie zmierzyć się z tym wyzwaniem i powinna to uczynić szybko.

Żyjące polskie ofiary II wojny światowej są w zaawansowanym wieku i oczekują szybkich działań. Wiele osób z tej grupy otrzymywało w przeszłości niewielkie świadczenia od strony Niemiec i jest obecnie pod opieką Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych oraz Fundacji Polsko-Niemieckie Pojednanie, mającej w Polsce unikalne doświadczenie w zakresie świadczenia pomocy osobom poszkodowanym przez nazistowskie Niemcy. Sytuacja tych osób pozostaje bardzo ważna dla Rządu RP i jest przedmiotem stałej troski.

Podczas konferencji prasowej szefów rządów RP i RFN, która odbyła się w ramach polsko-niemieckich konsultacji międzyrządowych, Pan Premier Donald Tusk przede

wszystkim stwierdził, że zrzeczenie się przez Polskę reparacji nie może być traktowane jako akt zgodny z wolą narodu polskiego, a Polacy mają poczucie, że nie

otrzymali należnego odszkodowania za straty i zbrodnie podczas II wojny światowej. Dalszy ciąg wypowiedzi Prezesa Rady Ministrów był bezpośrednią reakcją na słowa kanclerza Friedricha Merza, który wspomniał, że rząd RFN rozważa możliwości kolejnych „świadczeń pomocowych” wobec żyjących jeszcze polskich ofiar. Pan Premier D. Tusk zwrócił uwagę, że grupa żyjących polskich ofiar II wojny światowej maleje w dramatycznym tempie i jeżeli rząd RFN rzeczywiście chce udzielić im symbolicznego wsparcia, to powinien to zrobić jak najszybciej.

Wypowiedź Pana Premiera należy rozumieć jako wyraz oczekiwań rządu polskiego wobec rządu RFN dotyczących indywidualnego zadośćuczynienia dla żyjących ofiar II wojny światowej.

Ostatnie żyjące ofiary niemieckich zbrodni, grupa kilkudziesięciu tysięcy obywateli RP, to osoby w bardzo zaawansowanym wieku i często w trudnej sytuacji życiowej. Wsparcie dla nich to wyraz odpowiedzialności i moralny obowiązek. Prezes Rady Ministrów stwierdził, że jeżeli rząd RFN nie odpowie szybko na ten apel, rząd jest gotów szukać innych rozwiązań.

Pańskie pytania ws. rekompensat dla obywateli III Rzeszy mogą w powyższym kontekście uznać jedynie za absolutne nieporozumienie i dowód braku wiedzy historycznej.

Z wyrazami szacunku

z up. Władysław Teofil Bartoszewski

Sekretarz Stanu

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/